

РЕШЕНИЕ

№ 6431

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8087** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК, във вр. с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. И. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. С. от САК, срещу Решение № 59326 от 05.03.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 115 – ти състав, по нахд № 13852/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 19-4332-009313 от 27.05.2019 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения на чл.13, ал.1 и чл.107, ал.2 НПК. Касаторът счита, че първостепенният съд не е обсъдил достатъчно подробно събраните в производството доказателства, конкретно – наличие на ограничение на скоростта, въведено с пътен знак. Искането до съда е за отмяна на решението на Софийски районен съд и връщане на делото за ново разглеждане от нов състав.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“ не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съд е събрал като доказателства показанията на актосъставителя Д. Д. Ч., както и писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са накърнили правото на защита на наказаното лице, като касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което правилно е ангажирана отговорността му съобразно санкционната норма на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП чрез кумулативно налагане на две наказания – „глоба“ и „лишаване от право да управлява МПС“ в законоустановения размер.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени допустими нови доказателства съобразно чл.219, ал.1 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 115 – ти състав е валидно, допустимо, но правилно поради допуснати съществени процесуални нарушения.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съд:

На 12.02.2019 г., в 13:57 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от[жк]към Околовръстен път, касаторът И. И. Д. управлявал л. а. марка „Мазда 2“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], като при ограничение за населено място от 50 км/ч. се движел със скорост от 107 (сто и седем) км/ч., фиксирана с техническо средство – система за видеоконтрол TFR1м № 613, записваща и заснемаша дата, час, място, рег. номер на автомобила и скорост в клип № 3819, преписка № ПК 6-26/2019 г.

За констатираното нарушение управителят В. Д. В. на [фирма], собственик на л. а., подписал декларация по чл. 188 ЗДвП от 26.03.2019 г., във връзка с получена призовка относно нарушение по ЗДвП, че на 12.02.2019 г. в 8:00 часа, е предоставил горепосоченото МПС рег. [рег.номер на МПС] на И. И. Д.. Същото му било върнато на 12.02.2019 г. в 20:00 часа, като собственикът не бил уведомен за допуснати нарушения от водача.

Декларация по чл. 188 ЗДвП от 27.03.2019 г. подписал и И. И. Д. с признание, че на визираната дата и час е управлявал лекия автомобил.

За констатираното нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП свидетелят Д. Д. Ч., на длъжност мл. автоконтрольор съставила АУАН № 620647 от 27.03.2019 г., в който касаторът изрично е вписал, че няма възражение, като на 03.04.2019 г. до началника на ОПП – СДВР постъпва такава. Издадено било обжалваното пред СРС НП № 19-4332-009313

от 27.05.2019 г.

От фактическа страна в него е посочено, че ограничението на скоростта е това, валидно за населено място, което описание е релевантно към вмененото нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП. В същото време, в НП се сочи, че скоростта е въведена с пътен знак В 26 "Забранено е движението със скорост, по-висока от означената". На приложените снимки от административнонаказателната преписка ясно личи наличието на ограничение на скоростта от 70 км/ч., въведено с пътен знак. Независимо, че е логично, това да е ограничението за насрещно движещите се автомобили, това възражение на жалбоподателя в жалбата до СРС, нито е обсъдено, нито са събрани относимите към него доказателства, както основателно се твърди в касационната жалба.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място водачът на пътното превозно средство не трябва да превишава максимално определената скорост от 50 км/ч. Определящо за съставомерността на деянието по посочения текст е мястото на извършване на нарушението, т.е. трябва да е безспорно установено, че нарушението е извършено в населено място, което в случая е безспорно. В чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с друго ограничение на скоростта, както това личи от приложените снимки. При това положение районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема на организация на движението на цитирания булевард, от която да се установи дали съществува пътен знак В 26 преди мястото на установяване на нарушението, и ако съществува, какво ограничение на скоростта е въведено с него. Още повече, че наличието на такъв знак пряко е посочено в НП.

Като не е изпълнил задължението си за служебно изясняване на обективната истина, вкл. чрез попълване на делото със служебно изискани доказателства относно организацията на движението на спорния пътен участък, вкл. поставените пътни знаци, районният съд е постановил обжалваното решение при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неизяснена фактическа обстановка. Изложеното е основание по чл.222, ал.2, т.1 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

При повторното разглеждане районният съд следва да събере доказателства за организацията на движението към момента на нарушението, от които да се установи наличието на поставен знак В26, въвеждащ ограничението на скоростта от 50 км/ч.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 59326 от 05.03.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 – ти състав, по нахд № 13852/2019г.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за повторно разглеждане от друг състав на

съда при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.